

SECȚIA PENTRU PROCURORI
HOTĂRÂRE NR. 2 P /17 martie 2009

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva pârâtului procuror P. V. de la Parchetul de pe lângă Judecătoria V.S., având ca obiect abaterea disciplinară, constând în exercitarea funcției cu rea credință, prevăzută de art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reprezentanții Comisiei de disciplină pentru procurori – inspectorii D. F. și R. D., lipsă fiind pârâtul-procuror P. V..

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

Comisia de disciplină pentru procurori, prin reprezentanți a învederat Secției că domnul P. V. a fost eliberat din funcția de procuror ca urmare a pensionării și depune la dosar copie a Decretului nr. 307 din 16 februarie 2009 emis de Președintele României motiv pentru care solicită respingerea acțiunii disciplinare ca rămasă fără obiect.

Secția constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând, asupra acțiunii disciplinare, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori la data de 09.02.2009, sub nr. 5/P/2009, Comisia de disciplină pentru procurori a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtului P.V., procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria V.S., pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu rea credință, prevăzută de art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în esență că, procurorul P.V. a refuzat, cu rea credință, înregistrarea de îndată și atribuirea numărului unic penal unei sesizări evidențiate la Poliția V.S. sub număr de lucrare penală, nu s-a sesizat din oficiu în condițiile art. 221 Cod procedură penală nesocotind astfel dispozițiile art. 1, 2, 3 din Ordinul comun al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Ministerul Internelor și Reformei Administrative nr. 10/29.01.2004, ale art. 114 din Regulamentul de ordine interioară al parchetelor și art. 465-468 Cod procedură penală, contrar dispozițiilor art. 228 al. 3 ind. 1 Cod procedură penală nu a confirmat începerea urmăririi penale dispusă de organele de poliție judiciară, în aceste modalități perturbând activitatea de cercetare penală cu impact asupra legalității actelor și măsurilor dispuse și blocând aptitudinea legală de a se aprecia asupra oportunității dispunerii unor măsuri preventive în cazul unor infracțiuni flagrante.

În drept, Comisia de disciplină pentru procurori și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare și art. 44 – 46 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările ulterioare.

În dovedirea acțiunii a solicitat proba cu înscrisuri.

La termenul de judecată din 17.03.2009 reprezentanții Comisiei de disciplină pentru procurori au depus la dosar copia Monitorului Oficial nr. 102 din 19.02.2009 în care a fost publicat Decretul Președintelui României nr. 307/16.02.2009, prin care pârâtul P.V. a fost eliberat din funcția de procuror ca urmare a pensionării.

Analizând probele administrate în cauză, Secția reține următoarele:

Prin Decretul Președintelui României nr. 307/16.02.2009, publicat în Monitorul Oficial Partea I nr. 102 din 19.02.2009 pârâtul procuror P.V. a fost eliberat din funcția de procuror ca urmare a pensionării.

Potrivit articolului 98 aliniatul 1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare „judecătorii și procurorii răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției”, iar aliniatul 2 al aceluiași articol prevede că „răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor poate fi angajată numai potrivit dispozițiilor prezentei legi”, sancțiunile putând fi aplicate „judecătorilor și procurorilor”, conform art.100 din aceeași lege.

Din interpretarea dispozițiilor legale anterior menționate se reține că, pe tot

parcursul procesului, dată fiind natura litigiului dedus judecății, atât pentru angajarea răspunderii disciplinare, cât și pentru aplicarea sancțiunii corelative este necesar ca persoana împotriva căreia se exercită acțiunea disciplinară să aibă calitatea de judecător sau procuror.

În consecință, Secția apreciază că acțiunea disciplinară a rămas fără obiect, întrucât în prezent pârâtul P.V. nu mai ocupă funcția de procuror, prin Decretul Președintelui României nr. 307/16.02.2009, publicat în Monitorul Oficial Partea I nr. 102 din 19.02.2009, acesta fiind eliberat din funcție ca urmare a pensionării.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru procurori urmează să respingă acțiunea formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva pârâtului procuror P.V..

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările ulterioare.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea disciplinară exercitată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva procurorului P.V. de la Parchetul de pe lângă Judecătoria V.S., ca rămasă fără obiect.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 9 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 17 martie 2009.

Irevocabilă prin nerecurare